

KÖZELEDŐ ESEMÉNYEK

- Január 2-4
Körzeti Vk hétvégé,
Cleveland, OH
- Január 2-4
Kodály hétvége,
New Brunswick, NJ
- Január első fele
Csoport táborok
Buenos Aires, Argentina
- Február 22
CSBK ebéd,
Cleveland, OH
- Március 27-29
Intéző Bizottság gyűlése,
Garfield, NJ
- Március 28
KMCSSZ Közgyűlés,
Garfield, NJ

EBBEN A SZÁMBAN:

Akadályverseny Európában	2
Hótalp készítés	3
Cserkészbál Buenos Airesben	4
Központi Cserkészbál	5
Cserkészvezetői tanácskozás Buffalóban	6
Magyar falu Ausztráliában	7
Washingtoni biciklitúra	8
Új könyv a cserkészek jóvoltából	8

Karácsony

Rembrandt: *A pásztorok imádása*

A karácsonykor Jézus születésének eseményét ünnepeljük, de tisztelettel emlékezünk azokra a személyekre is, akik a Szentírás szerint szereplői voltak az eseményeknek: Jézus szentséges anyjára, Máriára, Szent Józsefekre, az angyalokra, a pásztorokra, a bölcsekre.

Pontosan nem tudjuk mikor, melyik évben, melyik hónapban, melyik napon, esetleg órában született Isten Fia, a második isteni személy, Jézus, mert e világba lépésének momentumához az Atya nem rendelt krónikásokat, riportereket, stb., kik lejegyezhetnék volna ez eseményt.

Isten fia, Jézus, mint későbbi életszakaszában, szerényen, szegényen és hatalom nélkül jelent meg és élt köztünk, mégis Ő az, aki a legtöbb fényt és meleget sugárzott ki magából az állandóan hatalmaskodó, de önmagában gyenge, sziporkázó de valójában sötét, erejét fitogtató de igazából tehetetlen, szeretetre tátongó világba.

Elgondolkodhatunk **Rembrandt Harmenszoon van Rijn** (1607 – 1669) hollandiai festő, „A pásztorok imádása” festmény üzenetén. Arról szól, amit mi is tapasztalunk önmagunk és számtalan ember életének történetében. Jézus, Isten nélkül személyes, családi és társadalmi életünk sivár, sötét, bizonytalan, céltalan, stb. Ahhoz a fényhez képest, amit Jézus fénye, meleg jelent, az evilági fények sötétek, a melegségek pedig hidegek.

Ezt fontolgatva, s belátva mit is mondhatnék lényegesebbet, mint egy imát:

Ó világ Világossága, testé lett Ige!
Ragyogd be szívünk, lelkünk,
Add, hogy általad fényesen fényeskedjünk,
s melegedve melengessünk.

E gondolatokkal kívánok minden cserkésztestvéremnek: **Áldott Karácsonyi Ünnepeket!**

Simó Gáspár est., az RMCSSZ katolikus lelkivezetője

Akadályverseny Európában

Petőfi szaval az akadályversenyen

**Kossuth
Lajos azt
üzente...**

**...éljen a
magyar
szabadság,
éljen a
haza!**

„Kossuth Lajos azt izente...” - szólt a hívogató. Meg is érkezett úgy 120 cserkész a hívó szavakra a Hárshegy cserkészparkba, Kastl, Németországba, az idei akadályversenyre.

Csapatonként volt az ébresztő és a torna, így minden honvéd kapitány felelős volt az embereiért. A zászlófelvonás után bábozással és a müncheni csapat kis színdarabjával elevenítettük fel, hogy mi is történt 1848 március 15-én, sőt egy kicsit arról is meséltünk, hogy milyen előzmények vezettek el idáig. A lángszívű költő, Petőfi Sándor elszavalta híres versét a Nemzeti dalt, melyet a cserkészek is vele együtt mondtak, mert mindenki megtanulta. Elkezdődött a verbuválás és a hadi gyakorlatok. Délelőtt, akinek a kiképzése eddig nem volt elegendő, az még „tudást” vehetett. Közben megérkezett Kossuth Lajos üzenete, amiben a hadi kiadásokra minden magyar segítségét kérte. Tetemes mennyiségű arany és egyéb értéktárgy gyűlt össze, amit aztán el kellett juttatni a Debrecenben székelő kormányhoz. A cserkészek lelkes csoportjai jelentkeztek erre a nemes, de veszélyes feladatra.

Az út valóban eseménydús volt, mert lépten-nyomon résen kellett lenniük tudással, bátorsággal, ügyességgel és persze figyelemmel is. Az erdőben osztrákok lapultak leskelődve és csak arra várva, hogy lecsaphassanak a kis honvéd csapatokra. Nekik ugyanis a kémek jelentették, hogy micsoda szállítmányok indultak Debrecenbe.

Igaz, hogy itt-ott hiányzott egy pár arany, de szinte mindenki sikeresen odaért a hadügyminiszterhez, és átadta, amit hozott. Természetesen a nagy úton sok próbát kiálltak: így volt mászás, kúszás, titkos levelek, meg eldugott útjelek, furfangos térképek és bizony helyenként sebesülteket is el kellett látni és szállítani. Sajnos a folyón való átkelésnél valakinek sikerült beleesnie a hideg vízbe is, de ez sem volt nagy gond.

Az esti tábortüznél már a dicsőséges tavaszi hadjárat nagy győzelmeire emlékeztünk, és Gábor Áron ágyúöntő mester legújabb fejlesztésű ágyúszerkezeteit csodálhattuk meg.

Reggel nagyon korán keltünk. Na nem azért, mert nem voltunk álmosak, hanem azért, mert olyan hideg volt, hogy nem tudtunk tovább aludni. Először még azt gondoltuk, hogy nem jó a hálósák (előző este az egyik kapitány el is mondta: Rossz idő nincs, csak rossz felszerelés.), de amikor kiléptünk a sátorból, nagy recsegés-ropogás volt: BEFAGYOTT a sátor, és a jég tört össze és csúszott le a sátorról. Minden csupa dér volt! Mint minden nagy bajban,

Isten segítségét kértük egy szívet emelő áhitattal. Majd érdekes vendégek jöttek bemutatót tartani a korabeli harci technikákból. Magyarországról jöttek a barantások, akik az ősi mozgásvilágot elevenítették fel és gyakorolják magas fokon. Rövid bevezető után a népi kultúránkról, az akkori katonák életmódjáról kezdtük meg a „kiképzést”, de igen érdekes módon.

Népi hangszerekkel zenéltek és bemelegítés képpen táncoltunk. Aki nem tudná: abba is bele lehet izzadni, sőt el is lehet fáradni. Utána bemutatót tartottak ostorozásból, botvívásból, ijátszatból, kard és szablya vívásból. Közben sok érdekeset meséltek ezek használatáról és magáról a szabadságharc katonáiról, legendás alakjairól.

Az eredmény hirdetés előtt viszont röviden megemlékeztünk az Aradon kivégzett tábormokokról és Batthyány Lajosról. (Megbocsátani tudni kell, de elfeledni nem szabad.) Viharos éljenzés a győzteseknek, fájó búcsúzás a barátoktól és fogadkozások, hogy jövőre is jövünk! Emléknek pedig megmarad a sok izgalommal töltött óra és a kis ágyúgolyó.

Gyakorlatoznak a cserkészek a harcra

Jablonkay Lydia, csest.

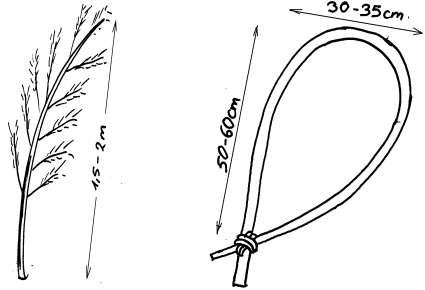
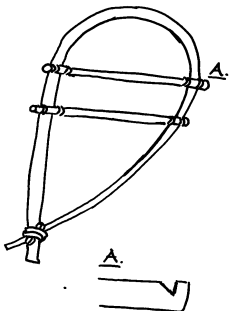
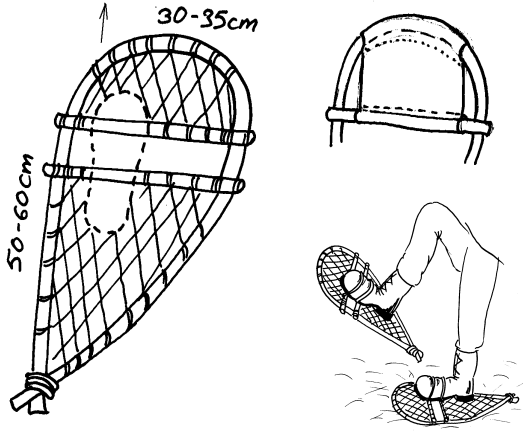
Északkeleti angyas

partyára

Hótalp készítés

Mély hóban az északi emberek hótalpat használtak. Egy egyszerű hótalp elkészítése nem túl nehéz és egy jó téli program.

Kellék: 2 hajlékony bot (1,5m) , 2 rövid erős bot (40cm)
spárga + spárga hálónak (50m) vagy vászon és varrókészlet, (2 börszifj)

	<p>1. Keres magadnak 2 zöld fenyőgajat ami jó hajlik. Legyen kb 2-4 cm vastag és lehetőleg hibamentes. Ovatosan gajazd le és hántsd le a kérget. Probáld meg hajlítani. Ha nem megy akkor késsel meg kell faragni a belső oldalán. Ezt addig csináld amíg tudsz belőle egy hurkot hajlítani. A két véget kösd össze egy ferde keresztkötéssel. Hogy jobban tartson a vastagabb végét egy kicsit bevághatod.</p>
	<p>2. A hurokra két keresztfát kell kötnöd keresztkötéssel. Ezek a botok legyenek erősek, mert ezeken fogsz álni. Hogy ne csúszon le a csomó vágd be a botok végét (A.) A kilógó végeket vágd le, ne hogy összeakadjanak lépés közben.</p>
	<p>3. A hótalpra most egy sűrű hálót kell fenni. Ettől egyszerűbb és gyorsabb ha ponyvadarabokat varsz a hótalpra. Arra ügyelj, hogy a ponyva ne legyen sima, mert különben a havon elindul mint egy szánkó. 4. Ha kész a háló akkor már csak rá kell kötnöd a lábadra. Ehhez erős spárgát vagy még jobb börszifjat csattal használj. Kösd rá erősen a cipődet a két botra. Ne a közepére hanem mennél közelebb a benti széléhez. Így jobban tudsz majd menni. Járáshoz használj sibatot.</p>

Biztonsági eligazítás:

Ha a hótalppal hegynek indulsz, gondoldj arra, hogy a hegyekben több veszély fenyeget.
(Lavina, hirtelen időváltás, hideg, jégmezők, szakadékok) Ha nem vagy járatos ezekben, akkor csak tapasztalt kísérelvel próbáld ki.

Cserkészbál Buenos Aires, Argentínában

Fejedelmi tánc

Az elmúlt 50 év a magyar történelemnek talán legérdekesebb, de ugyanakkor legszörnyűbb szakasza volt. Ha kicsit elgondolkozunk azon, mi minden történt, felmerül bennünk a kérdés: hogyan lehet ennyi szenvedés, túrés, félelem, szomorúság ellenére mégis élni, megmaradni magyarnak, sőt, bált rendezni? Milyen rejtett erő váltja ki a száműzöttek leszármazottjainak természetes büszkeségét? Miért vágyik "haza" az aki nem is otthon született? Miért testvér minden

magyar? Mi van a nyelvünkben, hogy ennyire ragaszkodunk hozzá? Miért sírunk a Himnusz alatt? Miért KELL megismernünk Erdélyt, a Felvidéket és a Vajdaságot? Miért gyűjtünk szolidaritás tüzeket? Miért nem felejtünk?

Azért, mert óriási múltunk van. Hőseink óriásokat győztek le, bölcseink a jövőbe láttak, a Himnuszunk ima, állandó veszélyben éltünk és élünk, ha hibázunk, azért százszorosan fizetünk. Ilyen történelem mellett bátornak kell lennünk, úgy látszik, mintha százszor is meghalnánk, de mert nem felejtünk, feltámadunk.

Mikor Magyarországon betiltották a cserkészteket, külföldön annál erősebben virágozott. Az addigi cél mellé új, szent feladatot vállalt: megőrizni a magyar nyelvet, a magyar öntudatot, megőrizni a szokásokat, néptáncot, népdalt, hazafiasságot. Minden fogadalomtétel, minden toborzás, minden kiscserkész, kiképzett cserkésztsízt, segédtsízt, őrvezető biztosítja, hogy él, folytatódik, ha kell, újakezdődik minden.

Ezért lehetett a Kárpát-medencétől messze, Argentínában, ötvenszer cserkészbált szervezni. Tizenhét magyar elsőbálossal, majdnem nyolcszáz vendéggel, díszmagyarban öltözött büszke magyar férfiakkal. A boldog elsőbálosok fele, egy teljes

cserkészőrs tagozata, frissen kiképzett kiscserkész őrvezetők, néptáncosok és magyarul szépen beszélő lányok voltak. Talán egyikük egyszer a 39 sz. Magyarok Nagyasszonya csapat parancsnoka lesz, a többiek meg annak hűséges vezetői gárdája. A bálon a pezsgőkkel és finom borokkal megöntözött beszélgetések alatt új tervek fonódnak. Mert mi magyarok úgy élünk hogy tervezünk, projekteket álmodunk meg magunknak, s néha azért is ütközünk egymásba és egymással is, mert sokan haladunk egy közös cél felé, egy sokszor keskeny, göröngyös és meredek ezerszáz éves ösvényen!

Elltelt az ötven év, mely a 20. század magyar száműzetésének első és utolsó szakaszát jelenti. Az első emigrációs generáció volt az első, a mi generációnk, akik menekült, emigrált, száműzetett szülők gyermekei vagyunk, már lejártuk az út "kísérleti" szakaszát. Ezentúl már egy teljesen más ízű, más jellegű magyarság él a világon. Most az egészséges, derűs, érett éveknél kellene következniük a fiatalabb generáció vezetésével, mikor szó sem lehet "megszűnésről" vagy "felszívódásról".

A legnagyobb terv? Megosztani a magyarországi magyarral azt, amit megőriztünk számukra az évtizedek alatt: hogy szüleink, nagyszüleink *rendületleneknek*, magyarnak neveltek minket!

Az első lépés talán az lehetne, hogy KMCSSZnek antológiát állítana össze az összes cserkészbálók történetével, képanyagával, sajátos hagyományaival (szívesen kezdeményezem, jaj!). A könyvet, dvd sorozatot pedig aztán forgalmazzuk az egész világon. Dokumentumokat kell hagynunk, átadnunk az utánunk következő cserkésznemzedékeknek!

Zolyomi Kati, cst.

Elsőbálozó lányok Buenos Airesben

Központi Cserkészbál

Elsőbálozók kísérőikkel

továbbra is tevékeny, erőteljes szervezet, amely nemcsak négy földrészen szolgálja a külföldi magyar fiatalságot, hanem immár 18 éve együttműködhet a Magyarországon és az elszakadt területeken újjáindult magyar cserkészszövetségekkel is. Olyan szervezet, amelynek vannak Kertész Edit nénijei, akik évtizedeken keresztül áldozatkészen segítik, támogatják a szövetséget, és vannak ifj. Bálint Dezsői, akik a jövőt jelentik és tovább viszik elődeik munkáját.” Mindkettőjük alig egy hete távozott el az élők sorából. „Amikor szomorú szívvel gondolunk az eltávozottakra, adjunk hálát az együtt töltött évekért és szenteljük mai együttlétünket az ő emlékükné is.”

A Magyar Köztársaság kinevezett amerikai nagykövetének nagyrabecsülését a New York-i konzul Trombitás Zsófia úrhölgy tudatta a résztvevőkkel, saját tapasztalataival ecsetelve, amikor Washingtonban kultúrattasé volt, kiemelve azt a tényt, hogy 1945 óta a cserkészek önerőből tartják fenn intézményeiket, szabadidejükben. Polgár Viktor nagykövet, New York-i főkonzul levélben köszöntötte a bálozókat, kiemelve a cserkészlet eredményeit melyek egy életen át meghatározóak lesznek a volt és a mai cserkészeknek. Erőfeszítésüket, teljesítményüket Magyarországon nagyon sokan, élükön a magyar kormányzati intézményekkel, nagyra becsülik.

A nyitótánc a hagyományos engedélykéréssel kezdődött, amit Bányai Mikolt bálbizottsági elnök Pándi Árpád kíséretében kért, melynek kezdetét Tormási M. Judit és Marshall Tamás szertartásmesterek bevezető szavai hirdették be. Ezt követte a 11 elsőbálozó leány bemutatása, akiket elegáns szmokingba és díszmagyarba öltözött legények kísérték be a keringőhöz és csárdáshoz. A bálon 1992 óta nem volt ennyi elsőbálozó. Papp Tivadar *Harmony Zenekara* a kellő zenei kísérettel valóban felejthetetlen élménnyé varázsolta a hagyományörző bált és zenekara remek fortállal igazi báli hangulatba táncoltatta a cserkészgenerációkat.

Az idei bálon - mint 1995 óta hagyomány - a Szövetség ezúttal ismét kitüntetett két cserkésztszisztet, akik kimagasló, egy életen keresztül kifejtett eredményes cserkészmunkát végeztek a cserkészszerve megőrzésében. Ez alkalommal a kitüntetésre érdemesek - akik Lendvai-Lintner Imre szövetségi elnök általi díszoklevelet kaptak - Pintér János Calgary, Kanadából és Schlóder Miklós, New Brunswick, New Jersey-ből. A kettőjük csak a csapatparancsnoki tisztségben eltöltött ideje több mint 31 évet tesz ki.

A bálozók a szokásos népi játékokkal és a cserkészletben hagyományosan énekelt tábortúzi záróénekekkel, a *Szellő zúg távollal* fejezték be a felejthetetlen estet, hogy a 2010-ben tervbe vett bálon ismét találkozzanak.

A bál két kitüntetettje

Tormási M. Judit

Cserkészvezetői tanácskozás Buffalóban

*A
tisztkonferencia
részvevőinek
egy része*

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség III. (USA) és V. (Kanada) kerülete 2008 november 1-én és 2-án tartotta az ez évi tisztkonferenciáját. A tisztkonferencia minden évben találkozója nemcsak a központi vezetésben valamint a kerületeknél és csapatoknál működő tiszteknek, hanem minden északamerikai csapatban gyakorlati cserkészmunkát folytató vezetőnek is évenkénti találkozója. Hivatalos továbbá a konferenciára minden más cserkésztsízt is aki az Egyesült Államokban, Kanadában vagy

Venezuelában lakik. Idén majdnem 50 résztvevő gyűlt össze, fele fiatal és a másik fele tapasztalt cserkésztsízt.

A tisztkonferenciát a Szövetségi vezetőtsízt irányítása alatt a központi törzs készítette elő. A

helyi előkészítést pedig a Forgách, Lamperth, Lukács és Tamoga családok vezetésével a buffalói cserkészek végezték.

Szombaton délután, miután az örsök megalakultak és titkos nevüket egy rövid bábjátékon keresztül ismertették, elkezdődtek

a tanácskozások. Mindenki nagy érdeklődéssel várta a konferencia első témáját a 2010-es Jubileumi Nagytábor előkészületeinek megvitatását. Szentkirályi Pál, a 2005-ös tábor parancsnoka, ismertette az előző tábor tanulságait és rávilágított a fontosabb megvitatandó kérdésekre. A megjelentek ezután három csoportra válva egymás ötleteit szondázták: vagyis kifejtették véleményeiket a szükséges előkészületekről, a kerettörténetről és a lehetséges közös programokról. Öröm volt látni és hallani a sok fiatal vezető hozzászólását, javaslatát, ami a résztvevők érettségéről, érdeklődéséről és hozzáértéséről tanuskodott.

Ezek után, Vajtay István a KMCSSZ vezetőtsíztje összefoglalta a örsvezetéssel kapcsolatos kérdőív adatait. A csapatok fele küldte be a véleményét, hogy miként működik az örsi rendszer csapatukban. Miután a résztvevők meghallgaták az adatokat, véleménynyilvánításra került sor. Itt a vezetők kiálltak az örsi rendszer mellett és javasoltak, hogy a csapatparancsnokok jobban válasszák ki az örsvezetőjelölteket. Szintén fontos, hogy a kiképzés után kapjanak további anyagot, hogy hosszútávban is hatékonyan tudják végezni a feladataikat.

Sajgó Szabolcs, torontói plebános és cserkésztsízt miséje után szoba-tábortűzre került sor amelynek témája a népdal volt. Minden örsnek egy mesét kellett előadnia amelyben összefüggő szöveget minimum 25 népdal első soraiból kellett összefüggő szöveget összeállítania. A vidám tábortűz után még szórakozásra is jutott idő, igaz a teremfocizó vezetők a következő nap nagyon lassan és ovatosan mozogtak.

A tisztkonferencia vasárnap reggeli záró akkordjait a kisebb csoportok foglalkozása jellemezte. A csapatot nem vezetők a központi akadályverseny felfrissítése körüli ötleteket dolgozták ki. A csapatparancsnokok három témakört beszéltek meg: hol tartunk az olvasási különpróbával, csapataik sikereit és kudarcait foglalták össze és megfogalmazták hogy milyen segítségre lenne szükségük, hogy hatékonyabban vezessék csapataikat. Mondani sem kell sok tanulással és sok feladattal mentek haza a résztvevők, különösen a központi vezetők.

Ezzel véget is ért a 2008-as központi tisztkonferencia. Az intenzív két napban sok volt a munka de sok a szórakozás is. Jól éreztük magunkat és ha megtehetjük, jövőre még többen gyűlünk össze a nyugati magyar cserkészlet sikereit megünnepelni és gondjait megbeszélni és megoldani.

KMCSSZ sajtószolgálat

*Foglalkozás
közben*

Magyar falu Ausztráliában

Kézműves foglalkozás

2008 szeptemberének egyik napsütéses hétvégén gyűltek össze Melbourneben az ausztráliai regöscserkészek, hogy megelevenítsék egy magyar falu életét „szürettől karácsonyig”. Bár Ausztráliában ilyenkor tavasz van, az időjárás is kedvezett, valóságos „vénasszonyok nyara” hangulatot teremtve.

A résztvevők, messziről jött rokonság tagjait képviselve különböző népviseletekben jelentek meg: többek között Erdély, Ormánság, Délvidék, Matyóföld, Kalocsa is képviselve volt. Mivel ezek a cserkészek valóban nagy távolságokból gyűltek össze, a program első pontja ebéd volt, igazi magyar töltött káposzta. Ezután bemutatók, előadások, gyakorlatok váltották egymást. Az egyik sarokban nyers tuskókból faragtak fakanalat, a másikban mintákat égettek fakanalakra, itt népmeséket szerkesztettek, ott rátétes kézimunkát készítettek, míg a konyhában csigatésztát gyúrtak, alakítottak. Közben már melegedett a kemence is, és máris kelt a kenyér, hogy nehogy éhezzen a vendégsereg.

Az este szüreti multság volt, frissen préselt musttal, persze csak miután a regösök megtanulták, mennyi munka előzi meg az ilyen multságot. Vacsora után aztán bevonultak a fonóba és megkezdődött a muri. Táncoltak, énekeltek, meséltek, játszottak. A csösz elkapta, aki lopta a felkötözött szőlőt és meg is büntette, mindenki derűjére.

Másnap reggel a magyarok Boldogasszony-tiszteletéről hallottak a „falu lakói”, aztán egy „lakodalmon” vettek részt. Elindult a násznép lánykérőbe, megtörtént a kézfogó, ünneplés, majd leültek a lakodalmi ebédhez. Tyúkleves volt az első fogás (ebbe került a rengeteg csigatészt), követte a disznópecsenye és a menyasszonyi fonott kalács, persze mindegyik fogást a násznagy versben jelentett be. Ebéd után a menyasszonyi tánc és az ehhez tartozó szokások nagyon színessé és érdekessé tették a bemutatót. A sikerhez hozzájárult, hogy a rendezők saját élményeiket és falujuk szokásait tudták elmondani.

Délután mindenki nekilátott a mézeskalács díszítésnek, hogy legyen mit hazavinni a táborból, kiki a szíveválasztottjának, vagy, talán a legtöbben, édesanyjuk számára. Disznótoros vacsora után ismét a fonóban gyűltek össze a lányok, és mikor a legények nótázással és hangos kurjongatással bekopogtak az ablakon, kezdődött a mese és a tánc. A szokásos szeretetkör zárta be az estét.

Hétfő gyorsan eltelt, a megismert szokások megismétésével, elmélyítésével. Aztán, túlságosan hamar, bezárult a három nap. De a résztvevők emlékében él ez a háromnapos csoda, amikor messzi Ausztráliában élt egy magyar falu, és elhatározták, jövőre újra összejönnek, hogy még jobban elmélyítsék nemcsak ismereteiket, hanem a magyarsághoztartozás érzését is.

A lányok díszes magyar népviseletben

IV. Kerület krónikása

*A
hétvége
pillanatai
képekben*

Magyar Cserkész

A külföldi magyar cserkészek lapja.
Megjelenik negyedévente.

Kiadja a Külföldi Magyar Cserkészsövetség
2850 Route 23 North
Newfoundland, NJ 07435, USA

Szerkesztőbizottság:

Szerkesztő: Szórád Gábor cscst. (Newfoundland, NJ)

Munkatársak: Benkő Zoltán cscst, Dala Irén cscst, Glaser János
cscst, Lendvai-Lintner Imre cscst., Zólyomi Kati cst.

A cikkeket, hozzászólásokat, véleményeket,
ötleteket az alábbi címre kérjük:
Gabona@aol.com

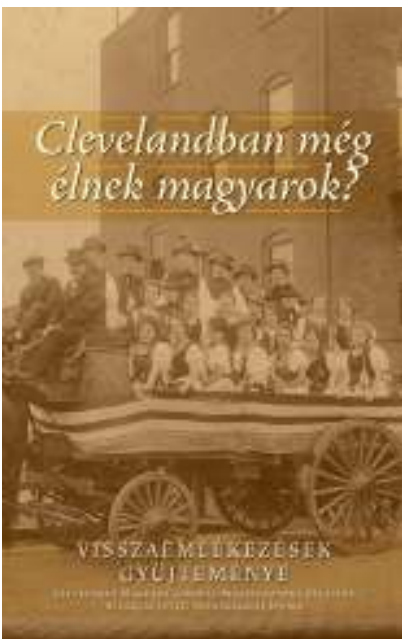
biciklitúra

Washingtoni

Új könyv a cserkészek jóvoltából...

A clevelandi magyar cserkész Regös Csoport tagjai elmentek Cleveland környéke 14 magyar templomához, ott beszélgettek idősebb magyarokkal. Ennek az öt éven keresztül végzett néprajzi gyűjtésnek anyagát szerkesztették könyvbe, régebbi és modern fényképekkel kiegészítve.

Húsvéti, karácsonyi, és esküvői szokások, a régi Buckeye negyedről elbeszélések, Amerikába jövelelek, szüreti multságok, több generációs változatos és színes magyar közösségi életet mutatja be a könyv, valamint a huszadik század nagyobb történelmi eseményeit az átlag ember szemszögéből nézve.

“...könyvünkkel szüleink és nagyszüleink múltjáról szeretnénk megemlékezni. Azokat az értékeket és hagyományokat kívánjuk feltárni, amelyeket a Kárpátmedencéből hoztak magukkal, valamint azokat, amelyeket itt Amerikában nekünk továbbadtak, hiszen ezeket Cleveland magyarjai már több évtizeden keresztül, esetenként majdnem egy évszázada őrzik...”

Szentkirályi Endre, a kötet szerkesztője előszavából

“...A regőscserkészek csak végezték dolgukat – az interjú gyűjteményből könyvet adtak ki. Az értelmezés, az öregek szavainak megértése az olvasó dolga. Csak fül kell hozzá, hogy meghalljuk a több mint évszázados amerikai magyar múlt történeteit, odaforduló figyelem, hogy a benne rejlő üzeneteket megfejthessük és szív, hogy a tanulságokat magunkban hordozhassuk...”

...Clevelandban van egy magyar közösség, amely becsüli a hagyományait, faggatja a még köztük lévő idős embereket, hogy megjelentethesse visszaemlékezéseiket, mert hisznek benne, hogy az elmesélt történeteken keresztül meglevő múlt gazdagítja önismeretét, megerősíti önazonosságát az a következő magyar nemzedéknek is...

A kezdeményezés jelentősége tehát messze túlmutat Cleveland határain...”

*Balogh Balázs (Magyar Tudományos Akadémia, Budapest) bevezetőjéből
(176 oldal; ára \$12)*

*Kapható: a Magyar Múzeumban (E 9th St, Galleria, Cleveland, OH) és a
www.magyardmarketing.com honlapról és a
KMCSSZ cserkészboltjától (pgyuri@msn.com).*